

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117240168
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6117240168.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jozefa Zlochu a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, 821 08 Bratislava, Rastislavova 3, IČO: 00 178 454, zastúpeného LEGAL CARTEL s.r.o., 811 02 Bratislava, Na Hrebienku 5433/40, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: Smerácke memento, s.r.o. v likvidácii (bývalá IN TV, s.r.o.), 900 42 Dunajská Lužná, Zámočnícka 80/32, IČO: 36 282 413, zastúpenému Mgr. Karolom Haťapkcom, advokátom, so sídlom AK v Bratislave, Vretenová 4, P.O.BOX 17, 841 04, o zaplatenie odmeny za použitie autorských diel v sume 1.076,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného aj žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 19Ca/1/2018-241 zo dňa 15.10.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 19Ca/1/2018-312 zo dňa 12.03.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 610,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 610,05 Eur od 12.10.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 14%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 144,-Eur od 18.03.2016 do 11.10.2017, zo sumy 155,35 Eur od 16.04.2016 do 11.10.2017, zo sumy 155,35 Eur od 16.07.2016 do 11.10.2017, zo sumy 155,35 Eur od 16.10.2016 do 11.10.2017, zo sumy 155,35 Eur od 31.12.2016 do 11.10.2017, zo sumy 155,35 Eur od 16.04.2017 do 11.10.2017 a zo sumy 155,35 Eur od 16.07.2017 do 11.10.2017 (prvý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 610,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 610,05 Eur od 12.10.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok). Dopĺňacím rozsudkom žalobu vo zvyšku o zaplatenie sumy 466,05 Eur s príslušenstvom zamietol (štvrtý výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca ako organizácia kolektívnej správy žiadala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.076,10 Eur s úrokom z omeškania, ktorá predstavuje súčet odmien, vyfakturovaných splatnými faktúrami za použitie hudobných diel na základe hromadnej licenčnej zmluvy č. NM/08/03364/001, uzatvorenej stranami dňa 20.12.2006 s dodatkom č. 1 zo dňa 21.08.2007 (ďalej

len „HLZ 1“) a hromadnej licenčnej zmluvy č. NM/10/03364/001 zo dňa 20.12.2010 (ďalej len „HLZ 2“). Licenčnou zmluvou poskytol žalobca žalovanému súhlas na použitie hudobných diel v rozsahu a za podmienok v nej uvedených a poskytol mu možnosť toto právo využiť bez toho, aby jeho prípadné nevyužitie malo vplyv na výšku autorskej odmeny.

1.2 Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 18.10.2017 v upomínacom konaní platobný rozkaz č.k. 1Up/369/2017-31, proti ktorému podal žalovaný odpor. Namietol, že hudobné diela na základe hromadnej licenčnej zmluvy strán využíval len od 13.04.2016 do 30.04.2016, pričom v zmysle článku II. licenčnej zmluvy sa zaviazal platiť autorskú odmenu len za použitie hudobných diel. Po 30.04.2016 už nevysielal a hudobné diela nepoužíval, a preto žalobcovi nárok na žiadanú úhradu nevznikol. Namietol i doručenie jednotlivých faktúr a predžalobnej výzvy - pokusu o zmier. Vo vyjadrení zo dňa 13.06.2019 namietol, že podľa článku III. ods. 3 HLZ 1 zmluva automaticky stráca platnosť, ak oneskorenie s plátbou bude dlhšie ako 6 mesiacov alebo dlžná suma prevýši súčet zálohových odmien, z čoho vyvodil, že HLZ 1 stratila platnosť prvým dňom omeškania splatnosti faktúry zo dňa 20.06.2016. Podľa článku IV. ods. 3 zmluva zaniká skončením členského vzťahu v združení LOTOS (Spolok lokálnych a regionálnych televízií, ďalej aj „LOTOS“), v súvislosti s čím navrhol dôkaz výsluchom svedkyne - riaditeľky tohto združenia.

1.3 Okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 19Ca/1/2018-68 zo dňa 27.02.2018, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel; odvolací súd uznesením č.k. 11Co/219/2018-127 zo dňa 30.11.2018 tento rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.4 Vzhľadom na vytknuté vady nedostatočne zisteného skutkového stavu ohľadne doručovania výzvy žalobcu žalovanému na dobrovoľné plnenie dlhu i na aplikáciu nesprávnej právnej normy (Autorského zákona č. 185/2015 Z.z.) napriek tomu, že licenčnú zmluvu strany uzavreli za účinnosti zákona č. 618/2003 Z.z., okresný súd doplnil už vykonané dokazovanie.

1.5 Konštatoval, že žalobca je právnická osoba, občianske združenie, ktoré v súlade s oprávnením Ministerstva kultúry SR spravuje na území Slovenskej republiky majetkové autorské práva k hudbe z celého sveta a vykonáva kolektívnu správu práv podľa autorského zákona. Žalovaný podniká na slovenskom trhu ako spoločnosť s ručením obmedzeným (do 30.10.2015 pod obchodným menom TV Karpaty, s.r.o.). Strany sporu uzatvorili dve licenčné zmluvy HLZ 1 a HLZ 2, predmetom ktorých bola úprava vzťahov pri používaní hudobných diel, v prípade HLZ 1 ide o používanie hudobných diel v televíznom vysielaní, v prípade HLZ 2 o sprístupňovanie hudobných diel prostredníctvom internetu (tzv. streaming). V článku III. HLZ 1 sa nadobúdateľ (žalovaný) zaviazal platiť za použitie hudobných diel ročnú prevádzkovú odmenu stanovenú percentom z jeho príjmov, najmenej však mesačne 1.300,-Sk formou štvrtročných nenávratných splátok v sume 3.900,-Sk (v prepočte 129,46 Eur, s DPH 155,35 Eur) v termínoch 15.apríla, 15.júla, 15.októbra a 30.decembra príslušného roka. V článku II. HLZ 2 sa nadobúdateľ zaviazal platiť za použitie hudobných diel autorskú odmenu na základe faktúry podľa platného sadzovníka žalobcu v lehote splatnosti vystavenej faktúry.

1.6 Žalobca vystavil žalovanému faktúry č.2162100230, č.2162100275, č.2162100544, č.2162100729, č.2162100956, č.2172100205, č.2172100434, ktoré žalovaný neuhradil ani po výzve na dobrovoľné plnenie dlhu - pokuse o zmier, ktorý mu žalobca zaslal dňa 03.10.2017. Poštová zásielka bola vydaná žalovanému (jeho splnomocnencovi) na pošte 11.10.2017, čo bolo preukázané podacím hárkom (č.l. 98 spisu) a odpoveďou Slovenskej pošty, a.s. (č.l. 161 spisu), v ktorej pošta potvrdila, že zásielku RE376873134SK prevzal splnomocnený zástupca žalovaného dňa 11.10.2017. Žalobca uviedol, že už aj pred týmto termínom zasielal žalovanému upomienky na úhradu jednotlivých faktúr (č.l. 99 a nasl. spisu), ale len ako obyčajné zásielky (a preto uznal, že je v prípade preukázania ich doručenia v dôkaznej núdzi). S prihliadnutím na uvedené zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania od doručenia jednotlivých faktúr do doručenia výzvy na zaplatenie celej sumy a v tomto rozsahu okresný súd konanie zastavil.

1.7 Okresný súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z ustanovení §190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, ktorým bol zrušený zákon č. 618/2003 Z.z., z §48 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom v znení platnom a účinnom v čase do 31.12.2015 (ďalej v texte aj len „AZ“), §81 ods. 4 AZ a konštatoval, že nemal pochybnosti o aktívnej a pasívnej vecnej legitímácii strán i základe pre fakturáciu odmien, a to v hromadných licenčných zmluvách - HLZ 1 a HLZ 2. Neuznal námietku žalovaného, že mu žalobca nebol oprávnený fakturovať odmenu za používanie hudobných diel podľa uzavretých zmlúv po 30.04.2016, kedy mal žalovaný ukončiť činnosť, lebo táto skutočnosť sama o sebe nezakladala ukončenie platnosti uzavretých zmlúv. Žalovaný ukončenie činnosti preukazoval článkom z internetu (zo stránky www.omeiach.com <<http://www.omeiach.com>>), nepreukázal však, či a kedy túto skutočnosť oznámil žalobcovi. Žalovaný argumentoval, že žalobca mal vykonať vo vzťahu k nemu kontrolnú činnosť a nepoužívanie licencie by zistil. Táto povinnosť však žalobcovi neplynie z uzavretých licenčných zmlúv, ani zo zákona, ktorý

zakotvuje jeho právo, nie povinnosť vykonávať kontrolnú činnosť používateľov diel (§81 ods. 4 AZ). Z obsahu HLZ 2 uzavretej na dobu neurčitú navyše vyplýva, že nadobúdateľ sa zaviazal akékoľvek zmeny údajov, súvisiacich so zmluvou písomne oznámiť žalobcovi najneskôr v lehote 15 dní (článok IV. bod 2 zmluvy). Preto žalobca dôvodne fakturoval žalovanému odmenu podľa HLZ 2 za obdobie od 01.01. do 31.12.2016 vo výške 144,-Eur v zmysle sadzobníka.

1.8 Okresný súd prihladol na námietku žalovaného ohľadom zániku HLZ 1 s poukazom na články III. a IV. tejto zmluvy, podľa ktorých zmluva automaticky stráca platnosť: a) ak oneskorenie s platbou bude dlhšie ako 6 mesiacov alebo dlžná suma prevýši súčet zálohových odmien, ktoré by prevádzkovateľ mal zaplatiť za 6 mesiacov (článok III. ods. 3), b) skončením členského vzťahu k združeniu LOTOS. Okresný súd vyžiadal oznámenie, odkedy TV Karpaty, s.r.o. bola členom združenia LOTOS a zistil, že do 20.10.2016 (č.l. 235 spisu). Preto považoval za dôvodne fakturované len tri štvrtročné platby za rok 2016, a to faktúru č.2162100275 za obdobie od 01.01.2016 do 31.03.2016 s dňom splatnosti 15.04.2016, faktúru č.2162100544 za obdobie od 01.04.2016 do 30.06.2016, splatnú 15.07.2016 a faktúru č.2162100729 za obdobie od 01.07.2016 do 30.09.2016, splatnú dňa 15.10.2016. Vzhľadom na dohodnutý spôsob fakturácie (štvrtročné platby) za obdobie dozadu, sa žalovaný dostal do omeškania s platbou viac ako 6 mesiacov až v októbri 2016, keď nezaplatil faktúru splatnú 15.04.2016.

1.9 Okrem súčtu fakturovaných súm (144,-Eur + 3 x 155,35 Eur) okresný súd žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania (§517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013) odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na dobrovoľné splnenie dlhu až do zaplatenia.

1.10 Vo zvyšku uplatneného nároku (fakturovaných súm za obdobie od 01.10.2016 do 30.06.2017 spolu v sume 466,05 Eur) súd žalobu zamietol z dôvodu zániku HLZ 2 k októbru 2016 v dôsledku splnenia podmienky podľa článku III. ods. 3 zmluvy ako aj skončenia členského vzťahu žalovaného k združeniu LOTOS.

1.11 O trovách konania rozhodol okresný súd podľa §255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“); keďže strany boli v konaní pomerne úspešné, žiadnej z nich nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal do výroku o trovách konania odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, len výnimočne pri takých trovách, ktoré by pri riadnom priebehu konania nevznikli, spravuje sa náhrada trov zásadou zavinenia. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov v sporovom konaní je preto miera úspechu vo veci. Ak mala sporová strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada trov konania. Ak mala len čiastočný úspech, náhrada trov bude pomerne rozdelená. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby bol prevažujúci úspech, t.j. aby pre porovnanie procesnej úspešnosti sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania. Tieto skutočnosti a tvrdenia opiera o ustanovenia §262 ods. 1, §255 ods. 1, 2 C.s.p.

2.1 Nárok na náhradu trov konania vzniká v takom prípade na základe jednoduchého výpočtu, a to, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov pomerne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Tento výpočet sa opiera o to, že aj ten účastník konania, ktorý nemal prevažujúci úspech, má v podstate v tej časti, v ktorej uspel, nárok na náhradu trov.

2.2 Na základe uvedeného platí, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

2.3 Podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.076,10 Eur. Žalobca bol v konaní úspešný v časti zaplatenia istiny vo výške 610,05 Eur, v časti ktorej súd žalobe vyhovel, v prevyšujúcej časti istiny vo výške 466,05 Eur bol žalobca neúspešný, keďže v tejto časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bol úspešný žalovaný. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 57% v pomere k úspechu žalovaného v rozsahu 43%. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 14% (57 - 43 = 14%), teda žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 14%.

2.4 Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14% a súčasne, aby mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný. Svoje odvolanie oprel o ustanovenie §365 ods. 1 písm. h) C.s.p. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.1 Nesúhlasil s konštatovaním súdu o neuznaní námietky žalovaného, že mu žalobca nebol oprávnený fakturovať odmenu za používanie hudobných diel podľa uzavretých zmlúv po 30.04.2016, kedy mal žalovaný ukončiť činnosť, lebo táto skutočnosť sama o sebe nezakladala ukončenie platnosti uzavretých zmlúv. Žalovaný sa stotožňuje s názorom okresného súdu v časti, že ukončenie činnosti žalovaného po 30.04.2016 nemalo za následok ukončenie platnosti uzavretých zmlúv, avšak okresný súd v tejto časti vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže hromadná licenčná zmluva č. NM/08/03364/001 zo dňa 20.12.2006 v znení dodatku č. 1 k hromadnej licenčnej zmluve o úprave vzťahov pri používaní hudobných diel s textom alebo bez textu v televíznom vysielaní vlastných spravodajsko-publicistických programov zo dňa 20.12.2006 a zo dňa 20.01.2007 (ďalej len „HLZ 1“) v článku II. ods. 1 uvádza, že SOZA poskytuje prevádzkovateľovi súhlas na použitie uverejnených diel pre televízne vysielenie na území Slovenskej republiky. Podľa článku III. ods. 1 v súlade so sadzobníkom autorských odmien dohodnutých medzi združením LOTOS a SOZA zaplatí prevádzkovateľ za použitie hudobných diel SOZA ... podľa článku III. ods. 4 - prevádzková odmena za televízne vysielenie je úhrnná odmena za šírenie diel.

3.2 Hromadná licenčná zmluva č. NM/10/03364/001 zo dňa 20.12.2010 (ďalej len HLZ 2) v článku II. ods. 1 uvádza, že nadobúdateľ sa zaväzuje za použitie hudobných diel zaplatiť autorskú odmenu na základe faktúry platného sadzobníka SOZA.

3.3 Žalovaný má zato, že pokiaľ skončil s prevádzkovaním svojej činnosti po 30.04.2016, čo znamená, že od tejto doby nepoužíval a nešíril diela pre televízne vysielenie, žalobcovi po 30.04.2016 v zmysle HLZ 1 nevznikol nárok na odmenu.

3.4 Odvolateľ ďalej nesúhlasil s konštatovaním súdu, že žalovaný nepreukázal, či a kedy skutočnosť, že ukončil svoju činnosť, oznámil žalobcovi. Žalovaný má zato, že ani zákonný predpis, ani hromadné licenčné zmluvy takúto povinnosť žalovanému neustanovujú. HLZ 2 ukladá žalovanému povinnosť akékoľvek zmeny údajov, súvisiacich so zmluvou, písomne oznámiť žalobcovi, HLZ 1 však takúto povinnosť žalovanému neukladá a ustanovuje len možnosť vypovedania zmluvy, nie povinnosť. V zmysle uvedeného má žalovaný zato, že odvolací dôvod je daný a navrhol odvolaciemu súdu rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol v žalobcom napadnutej časti rozsudok potvrdiť a žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že rozsudok v časti trov konania je správny, pretože ustanovenie §255 ods. 2 C.s.p. dáva súdu aj možnosť vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, čo okresný súd v danom prípade aj využil, keďže rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného v konaní je nepatrný.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na to, že podľa Autorského zákona každý používateľ hudobných diel musí mať od nositeľov práv súhlas na používanie hudobných diel vopred, a to na základe uzavretej hromadnej licenčnej zmluvy. Ide o licenciu, teda možnosť používať legálne hudobné diela na verejné šírenie, pričom podmienkou splatnosti príslušnej autorskej odmeny nie je, či používateľ túto možnosť počas obdobia, na ktoré sa licencia udeľuje, plne alebo čiastočne využije. SOZA, ako organizácia kolektívnej správy práv, poskytla žalovanému uzatvorenými hromadnými licenčnými zmluvami súhlas na použitie hudobných diel v rozsahu a za podmienok, uvedených v týchto zmluvách a žalovaný sa za poskytnutie tohto súhlasu zaviazal uhrádzať SOZE dohodnutú autorskú odmenu. Žalovaný sa teda zaviazal uhrádzať dohodnutú autorskú odmenu za možnosť použitia hudobných diel, nie za ich použitie, teda bez ohľadu na to, či po 30.04.2016 žalovaný hudobné diela skutočne používal alebo nie, je žalovaný povinný vysporiadať svoje záväzky, t.j. uhradiť dohodnutú autorskú odmenu aj za obdobie po 30.04.2016. V kontexte uvedeného sa žalobca stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol na námietku žalovaného, že mu žalobca nebol oprávnený fakturovať odmenu za používanie hudobných diel podľa uzavretých zmlúv po 30.04.2016, kedy mal žalovaný ukončiť vysielenie, keďže táto skutočnosť sama o sebe nezakladá ukončenie platnosti uzavretých zmlúv.

5.1 Za správny žalobca považuje aj záver súdu prvej inštancie, že žalovaný síce preukazoval ukončenie vysielenia článkom z internetu, nepreukázal však či a kedy túto skutočnosť oznámil žalobcovi napriek tomu, že z článku II. bod 2 HLZ 1 vyplýva, že používateľ sa zaviazal nahlásiť prevádzkovateľovi bez zbytočného odkladu každú zmenu časového a priestorového rozsahu vysielenia, t.j. aj ukončenie

vysielania. Rovnako z obsahu HLZ 2, článok IV. bod 2 vyplýva, že používateľ sa zaviazal akékoľvek zmeny údajov súvisiacich so zmluvou písomne oznámiť SOZE, t.j. žalobcovi najneskôr v lehote 15 dní.

5.2 Žalobca akceptoval záver súdu prvej inštancie, ktorý prihladol na ustanovenie článku III. bod 3 HLZ 1 a článku IV. bod 3 HLZ 1, keď za dôvodne fakturované považoval len tri štvrtročné platby za rok 2016 podľa HLZ 1.

5.3 Navrhol odvolaciu súdu potvrdiť rozsudok okresného súdu čo do výroku II. a zároveň čo do výroku o trovách konania navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14%. Žiadal priznať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Žalovaný sa už k veci nevyjadril.

7. Krajskému súdu bola vec opätovne po zrušení uznesením č.k. 11Co/219/2018-127 zo dňa 30.11.2018 predložená na rozhodnutie dňa 09.03.2020. Krajský súd však z predloženého spisu zistil, že okresný súd pochybil pri rozhodnutí, pretože nerozhodol o celom predmete sporu. V dôvodoch rozsudku síce okresný súd uviedol, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietal, avšak z výroku písomného vyhotovenia rozsudku ani zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.10.2019, na ktorom okresný súd predmetný rozsudok vyhlásil nevyplýva, že by o zamietnutí žaloby vo zvyšku, t.j. v sume 466,05 Eur rozhodol.

7.1 Preto krajský súd v zmysle §225 ods. 1, 2 C.s.p. okresnému súdu vrátil vec na vydanie dopĺňacieho rozsudku.

8. Okresný súd dňa 12.03.2021 vydal rozsudok, ktorým doplnil výrok svojho rozsudku zo dňa 15.10.2019 o výrokovú vetu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ohľadom sumy 466,05 Eur s príslušenstvom; po jeho doručení stranám sporu predložil vec opätovne na rozhodnutie o odvolaní (viď čl. 317 spisu).

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o priznaní časti žalovanej sumy podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa §388 C.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

10. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10.1 Podľa §388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Z obsahu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 20.12.2006 hromadnú licenčnú zmluvu č. NM/08/03364/001 doplnenú dňa 21.08.2007 dodatkom č. 1 (ďalej len „HLZ 1“) a dňa 20.12.2010 aj hromadnú licenčnú zmluvu č. NM/10/03364/001 (ďalej len „HLZ 2“), ktorými poskytol žalobca žalovanému súhlas na použitie hudobných diel v rozsahu a za podmienok v zmluvách uvedených, poskytol mu možnosť toto právo využiť bez toho, aby jeho prípadné nevyužitie malo vplyv na výšku autorskej odmeny; na základe zmlúv si vyfaktoval odmenu spolu vo výške 1.076,10 Eur .

11.1 Dňa 18.10.2017 vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz č.k. 1Up/369/2017-31, proti ktorému podal žalovaný odpor. Namietol, že hudobné diela na základe hromadnej licenčnej zmluvy strán využíval len od 13.04.2016 do 30.04.2016, po 30.04.2016 už nevysielal a hudobné diela nepoužíval, preto žalobcovi nárok na žiadanú úhradu nevznikol, keďže v zmysle článku II. licenčnej zmluvy sa zaviazal platiť autorskú odmenu len za použitie hudobných diel. Namietol aj doručenie jednotlivých faktúr a predžalobnej výzvy - pokusu o zmier.

11.2 Vo vyjadrení zo dňa 13.06.2019 uviedol, že podľa článku III. ods. 3 HLZ 1 zmluva automaticky stráca platnosť, ak oneskorenie s platbou bude dlhšie ako 6 mesiacov alebo dlžná suma prevýši súčet zálohových odmien, z čoho vyvodil, že HLZ 1 stratila platnosť prvým dňom omeškania splatnosti faktúry zo dňa 20.06.2016. Poukázal na článok IV. ods. 3, podľa ktorého zmluva zaniká skončením členského vzťahu v združení LOTOS; navrhol dôkaz výsluchom svedkyne - riaditeľky tohto združenia.

11.3 Dňa 27.02.2018 okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 19Ca/1/2018-68, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel; na odvolanie žalovaného krajský súd uznesením č.k. 11Co/219/2018-127 zo dňa 30.11.2018 tento rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie so záväzným právnym názorom. Krajský súd vytkol okresnému súdu nedostatočne zistený skutkový stav ohľadne doručovania výzvy žalobcu žalovanému na dobrovoľné plnenie dlhu i

aplikáciu nesprávnej právnej normy (Autorského zákona č. 185/2015 Z.z.) napriek tomu, že licenčnú zmluvu strany uzavreli za účinnosti zákona č. 618/2003 Z.z.

11.4 Okresný súd doplnil dokazovanie a rozhodol aktuálne odvolaním napadnutým rozsudkom; po vrátení veci krajským súdom bez rozhodnutia o odvolaní okresný súd vydal dopĺňací rozsudok o zamietnutí časti žaloby a predložil spis na rozhodnutie krajskému súdu.

12. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12.1 Žalobca je právnická osoba - občianske združenie, ktoré v súlade s oprávnením Ministerstva kultúry SR spravuje na území Slovenskej republiky majetkové autorské práva k hudbe z celého sveta a vykonáva kolektívnu správu práv podľa autorského zákona. Žalovaný podnikal do 30.10.2015 pod obchodným menom TV Karpaty, s.r.o. na slovenskom trhu ako spoločnosť s ručením obmedzeným. Strany sporu uzatvorili dve licenčné zmluvy (HLZ 1 a HLZ 2), predmetom ktorých bola úprava vzťahov pri používaní hudobných diel, a to v prípade HLZ 1 o používaní hudobných diel v televíznom vysielaní a v prípade HLZ 2 o sprístupňovaní hudobných diel prostredníctvom internetu (tzv. streaming).

12.2 Žalovaný sa v článku III. HLZ 1 zaviazal platiť za použitie hudobných diel ročnú prevádzkovú odmenu, stanovenú percentom z jeho príjmov, najmenej však mesačne 1.300,-Sk formou štvrtročných nenávratných splátok v sume 3.900,-Sk (129,46 Eur bez DPH, 155,35 Eur s DPH) v termínoch 15.apríla, 15.júla, 15.októbra a 30.decembra príslušného roka. V článku II. HLZ 2 sa nadobúdateľ zaviazal platiť za použitie hudobných diel autorskú odmenu na základe faktúry podľa platného sadzovníka žalobcu v lehote splatnosti vystavenej faktúry.

12.3 Žalobca vystavil žalovanému faktúry č.2162100230, č.2162100275, č.2162100544, č.2162100729, č.2162100956, č.2172100205, č.2172100434, ktoré žalovaný neuhradil ani po výzve na dobrovoľné plnenie dluhu, ktorú mu žalobca zaslal dňa 03.10.2017 a žalovaný ju prevzal 11.10.2017. Keďže žalobca priznal, že už aj pred týmto termínom zasielal žalovanému upomienky na úhradu jednotlivých faktúr, ale nie ako doporučené zásielky, a teda sa ocitol v dôkaznej núdzi, v časti úrokov z omeškania od doručenia jednotlivých faktúr do doručenia výzvy na zaplatenie celej sumy zobrať žalobu späť a v tomto rozsahu okresný súd konanie zastavil.

12.4 Okresný súd pri svojom v poradí druhom rozhodovaní správne vychádzal zo zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, ktorým bol zrušený zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom v znení platnom a účinnom v čase do 31.12.2015; správne nepochyboval o aktívnej a pasívnej vecnej legitímácii strán sporu. Krajský súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že žalobca bol oprávnený fakturovať odmenu za používanie hudobných diel podľa uzavretých zmlúv aj po 30.04.2016, kedy mal žalovaný ukončiť činnosť, lebo táto skutočnosť sama o sebe nezakladala ukončenie platnosti uzavretých zmlúv, najmä, keď žalovaný ukončenie činnosti neoznámil žalobcovi (túto skutočnosť v spore nepreukázal). Žalovaný argumentoval, že žalobca mal vykonať vo vzťahu k nemu kontrolnú činnosť a nepoužívanie licencie by zistil; táto povinnosť však žalobcovi neplynie ani z uzavretých licenčných zmlúv, ani zo zákona, ktorý zakotvuje jeho právo, nie povinnosť vykonávať kontrolnú činnosť používateľov diel (§81 ods. 4 AZ). Z obsahu HLZ 2, uzavretej na dobu neurčitú navyše vyplýva, že nadobúdateľ sa zaviazal akékoľvek zmeny údajov, súvisiacich so zmluvou, písomne oznámiť žalobcovi najneskôr v lehote 15 dní (článok IV. bod 2 zmluvy), ktorú povinnosť si nesplnil. Preto žalobca dôvodne fakturoval žalovanému odmenu podľa HLZ 2 za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 vo výške 144,-Eur v zmysle sadzovníka. Táto odvolacia námietka je nedôvodná.

12.5 Okresný súd sa vysporiadal aj s ďalšou námietkou žalovaného, ktorú uviedol aj v odvolaní ohľadom zániku HLZ 1 s poukazom na články III. a IV. tejto zmluvy; podľa týchto zmluva automaticky stráca platnosť ak a) oneskorenie s platbou bude dlhšie ako 6 mesiacov alebo dlžná suma prevýši súčet zálohových odmien, ktoré by prevádzkovateľ mal zaplatiť za 6 mesiacov (článok III. ods. 3) a b) skončením členského vzťahu k združeniu LOTOS. Za účelom overenia existencie členského vzťahu žalovaného v združení LOTOS okresný súd vyžiadal oznámenie o údajoch o členstve žalovaného priamo od tohto združenia a zistil, že TV Karpaty, s.r.o. bola členom združenia LOTOS do 20.10.2016 (č.l. 235 spisu). Preto považoval za dôvodne fakturované len tri štvrtročné platby za rok 2016, a to faktúru č.2162100275 za obdobie od 01.01.2016 do 31.03.2016 s dňom splatnosti 15.04.2016, faktúru č.2162100544 za obdobie od 01.04.2016 do 30.06.2016, splatnú 15.07.2016 a faktúru č.2162100729 za obdobie od 01.07.2016 do 30.09.2016, splatnú dňa 15.10.2016. Vzhľadom na dohodnutý spôsob fakturácie (štvrtročné platby) za obdobie dozadu sa žalovaný dostal do omeškania s platbou viac ako 6 mesiacov až v októbri 2016, keď nezaplatil faktúru splatnú 15.04.2016.

12.6 Okrem súčtu fakturovaných súm (144,-Eur + 3 x 155,35 Eur) okresný súd žalobcovi správne priznal aj zákonný úrok z omeškania (§517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 Nariadením vlády č.

87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013) odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na dobrovoľné splnenie dlhu až do zaplatenia. K októbru 2016 v dôsledku zániku HLZ 2 bola splnená podmienka podľa článku III. ods. 3 zmluvy a súčasne skončením členského vzťahu žalovaného v združení LOTOS zanikla povinnosť žalovaného platiť žalobcovi odmenu. Preto okresný súd o zvyšku uplatneného nároku z fakturovaných súm za obdobie od 01.10.2016 do 30.06.2017 spolu vo výške 466,05 Eur správne rozhodol, keď žalobu v tejto časti (dopĺňacím rozsudkom) zamietol.

13. Námietka žalovaného, spočívajúca v odvolacom dôvode v zmysle §365 ods.1 písm. h) C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť, teda neobstojí.

13.1 Okresný súd správne vychádzal pri právnom posúdení predmetnej veci z ustanovení §48 ods. 1 a §81 ods. 4 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom v znení platnom a účinnom v čase do 31.12.2015 (ďalej v texte aj len „AZ“) a §190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, ktorým bol zrušený zákon č. 618/2003 Z.z.

13.2 Podľa §190 ods.1 zákona č. 185/2015 Z.z. sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.01.2016, pričom vznik týchto vzťahov vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich, sa posudzujú podľa predpisu účinného do 31.12.2015; to neplatí, ak odseky 3 a 4 ustanovujú inak. Ustanovenie §40 AZ upravuje definíciu licenčnej zmluvy tak, že licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela (ďalej len „licencia“); licenčná zmluva obsahuje najmä spôsob použitia diela (§18 ods. 2), rozsah licencie, čas, na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia a odmenu alebo spôsob jej určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie; licenčná zmluva musí mať písomnú formu, ak autor udeľuje výhradnú licenciu; ak majetkové práva autora vykonáva iná osoba (§50), na udelenie licencie sa primerane použijú ustanovenia §40 až 49a. Podľa §48 ods.1 AZ organizácia kolektívnej správy môže s nadobúdateľom uzatvoriť aj hromadnú licenčnú zmluvu; hromadnou licenčnou zmluvou udeľuje táto organizácia nadobúdateľovi súhlas na použitie všetkých diel alebo niektorých diel, ku ktorým spravuje práva dohodnutým spôsobom alebo spôsobmi, v dohodnutom rozsahu, na dohodnutý čas a nadobúdateľ sa zaväzuje, ak nie je dohodnuté inak, uhradiť odmenu.

13.3 Z vyššie uvedeného vyplýva, že každý používateľ hudobných diel musí mať od nositeľov práv súhlas na používanie hudobných diel vopred, a to na základe uzavretej hromadnej licenčnej zmluvy. Ide o licenciu, t.j. možnosť používať legálne hudobné diela na verejné šírenie, pričom je na používateľovi, či používateľ túto možnosť počas obdobia, na ktoré sa licencia udeľuje, plne alebo čiastočne využije; podmienkou splatnosti príslušnej autorskej odmeny teda nie je, či používateľ túto možnosť počas obdobia udelennej licencie využil plne alebo čiastočne.

13.4 V prejednávanej prípadе žalobca nepochybne poskytol žalovanému uzatvorenými hromadnými licenčnými zmluvami súhlas na použitie hudobných diel v rozsahu a za podmienok, uvedených v týchto zmluvách a žalovaný sa za poskytnutie tohto súhlasu zaviazal uhrádzať žalobcovi dohodnutú autorskú odmenu. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať dohodnutú autorskú odmenu za možnosť použitia hudobných diel, nie za ich použitie, teda bez ohľadu na to, či po 30.04.2016 žalovaný hudobné diela skutočne používal alebo nie, je povinný zaplatiť dohodnutú autorskú odmenu aj za obdobie po 30.04.2016. Okresný súd rozhodol správne, odvolanie žalovaného nie je dôvodné; krajský súd preto rozsudok prvostupňového súdu v druhom výroku potvrdil (§387 ods.1,2 C.s.p.).

14. Iná je situácia ohľadom odvolania žalobcu do výroku o trovách konania.

14.1 Žalobca podal odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd súhlasí s konštatovaním žalobcu, že v sporovom konaní základným meradlom pre nárok na náhradu trov v sporovom konaní je miera úspechu vo veci; ak mala sporová strana plný úspech vo veci, má nárok na plnú náhradu trov konania; ak mala len čiastočný úspech, náhrada trov bude pomerne rozdelená (§262 ods. 1, §255 ods. 1, 2 C.s.p.).

14.2 Podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.076,10 Eur, úspešný bol v časti zaplatenia istiny vo výške 610,05 Eur, v ktorej súd žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti istiny vo výške 466,05 Eur súd žalobu zamietol, teda žalobca bol neúspešný. Úspech žalobca predstavuje 57% v pomere k úspechu žalovaného v rozsahu 43%; úspech žalobcu tak predstavuje 14% ($57 - 43 = 14\%$), teda žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 14%.

14.3 Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania v zmysle §388 C.s.p. zmenil tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 14%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

14.4 Žalobca odvolanie do výroku o zamietnutí žaloby nepodal, preto tento výrok zostal nedotknutý.

15. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní; keďže bol v plnom rozsahu úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).